

Datum: 27.12.2015
Medij: Politika
Rubrika: Naslovna
Autori: Jelena Popadić
Teme: Vojno školstvo, Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 697
Tiraž: 0

Naslov: Heroja „razotkrilo” pismo zahvalnosti

Strana: 1,8

Хероја
„разоткрило”
ПИСМО
ЗАХВАЛНОСТИ
стр. 8

Хероја „разоткрило” ПИСМО ЗАХВАЛНОСТИ

Саша Вајић, професор физичког васпитања на Војној академији, летос је спасао петоро људи повређених у стравичној аутомобилској несрећи на аутопуту, али о томе није причао с колегама из пијетета према троје погинулих

Јелена Појадић

Саша Вајић, професор физичке културе на Војној академији, није ни слутно да ће заувек памтити повратак са летовања из Хрватске. Тог 10. августа возио је у близини Пehинаца наишао на неубицајену гужву на друму.

Док је трогодишња кћеркица спавала у колима, Саша и његова супруга остали су затечени призором који су видели. На аутопуту су лежала тела једне жене и дечака од шест година. Били су запањени чињеницом да су људи наставили да возе, точкови су пролазили тик поред људских тела. Нико није стао, изашао из аутомобила и зауставио саобраћај. Саша се није двоумио ни тренутак. У колима је остала његова супруга с трогодишњом ћеркицом, а он је похитао у помоћ унесрећенима...

У том удесу троје људи је изгубило животе, а петоро је теже повређено. Свима њима Саша је пружио прву помоћ. Збринуо их је пре доласка лекара. Међу њима је било двоје животно угрожене деце. Ипак, како каже, из поштовања према жртвама није желео да истиче своју улогу. Није желео да његова храброст буде вест дана, уместо извештаја о погинулима у стравичној аутомобилској несрећи. То би вероватно остало тако да људи којима је спасао живот нису послали писмо захвалности Војној академији. Након тога Саша је пристао да са нама подели своју причу. Пре свега ка-

ко би послао поруку младима колико је хуманост важна.

– У зауставној траци био је паркиран шлепер, видео сам пробијену банку, кола сурвана у канал. Пришао сам ободу аутопута, до дечака који је ту седео. Није био повређен, али је неутешно вапио „Спасите ми батун!” – почиње своју причу Вајић.

Окренуо се и видео тела која леже око слупаног возила у каналу. Људи су почели да се заустављају и радознало гледају шта се дешава. Међу-

” Саша Вајић

Пришао сам ободу аутопута, до дечака који је ту седео. Није био повређен, али је неутешно вапио „Спасите ми батун!”

тим, нико није смогао снаге да помогне повређенима.

Саша је стрчао у канал, видео жену чија је глава била у крви. Зауставио јој је крварење мајицом, чврсто је стегао и наредио јој да држи импровизовани завој.

– Поред ње лежала је друга жена са дететом које је јаукало. Обрадовао сам се што дете јауче, то је био знак да није животно угрожен. У том тренутку сам уочио жену без свести на предњем седишту возила и девојчицу која лежи поред ње, као да спава – наставља Саша.

Пришао им је и опипао пулс. У том

тренутку, жена почиње да се буди. Неконтролисано се трза и вратом удара у оштро парче лима. Саша је регавао у тренутку. Стиснуо је жену из све снаге како би је спречио да се повреди. Срећом, веома брзо стижу ватрогасци. Исекли су лим и извукли повређену жену. Саша је из возила изнео њену ћеркицу. Осетио је да крчка, да безуспешно покушава да удахне ваздух. Ставио ју је на земљу, окренуо на бок да покуша да јој олакша дисање, али у том тренутку жена која је лежала на земљи почиње да га вуче за ногу. Тражила је помоћ јер је њено дете почело да се гуши и забације главу.

– Поставио сам обоје деце на бок, једно са моје леве, друго са десне стране. Истовремено сам покушавао да им отворим уста. Успело ми је. Почели су да повраћају крв и белу пену, али су продисали. У том тренутку ме ухватила паника, урадио сам све што знам. Молио сам бога да што пре дође Хитна помоћ. Деци сам нон-стоп нешто причао, иако су били у несвести. Убрзо су се чуле сирене којима сам се први пут у животу силно обрадовао. Погледао сам око себе и видео људе који стоје и немо гледају повређене. Међу њима су били и полицајци. Само је један младих умивао једног од дечака и квасио му усне. Био сам у шоку – сећа се Вајић тих драматичних тренутака.

У том тренутку жена која је схватила да је јој је мајка погинула у удесу почела је да запамће, покушавајући да устане, што би могло да погорша стање њених повреда. Није знао

Саша на радном месту, у физкултурној сали Војне академије

Фото: З. Анастасијевић

Кобни август на друмовима

У саобраћајној несрећи која се десила 10. августа на аутопуту Београд–Шид учествовали су комби возило и шлепер. Оба возача су у притвору, а узроци несреће још нису познати. У слупаном комбију са девет места возило се 11 особа. Петоро је теже повређено, а троје је изгубило живот. Међу погинулима је био и шестогодишњи дечак. Већина повређених се успешно опоравља, осим девојчице којој је повређена кичма. Она је била у коми месец дана, а тренутно се налази у болници у Сокобањској улици. Август је црни месец који на српским путевима редовно односи жртве. Умор, непажња, лоши услови на путу, кретање непрописном брзином или неисправно возило, најчешћи су узроци саобраћајних несрећа.

како да је умири. Напослетку је легао крај ње и почео да разговара, да је теши и бодри. То је трајало тридесетак минута.

Када су сви повређени били збринут, Саша се вратио у кола. Кћеркица се пробудила и рекао јој је да је пукала гума. Дошао је до куће, окупао се и одмах кренуо у Ургентни центар, да обиђе повређене. На ходнику је срео једну од жена којој је зауставио крварење из главе. Препознала га је и почела да плаче. Замолила га је да оде до деце клинике у Тиршовој и да јој јави како је њено дете. Тек када је обишао све, умирио се и вратио својој породици.

Са свима који су повређени и са њиховим најближима и даље је у контакту. У октобру они су послали писмо захвалности Војној академији наводећи

деталје херојског чина професора Вајића. Колеге су биле у шоку. Нису знали ништа о томе. Када је након тога Саша ушао на час, кадети су га дочекали громогласним аплаузом. Он је искористио прилику да им још једном понови колико је важно да буду добро обучени, како би могли да делују стално и стручно у свим ситуацијама. Ситуан је да би све његове колеге из Војске поступиле слично.

На крају разговора за наш лист, Вајић истиче да не жели да ово буде само прича о њему. Жели да похвали храброст и стручност ватрогасаца и екипа Хитне помоћи. И не жели да прећути како је, над том саобраћајном трагедијом, остала да лебди тамна сенка људи који су окренули главу и продужили вођњу док су крај њих нечији животи висили о коњуц...